

jeg godt tænke mig at få besvaret, og det får jeg nok på den ene eller anden måde.

Så regeringen bør gøre meget, meget mere for at dæmpe forventningerne hos borgerne, især hos de borgere, der har deres på det tørre, således at der også bliver en folkelig og bred forståelse for, at vi er nødt til at prioritere, og at vi må prioritere til fordel for dem, der har de mest vanskelige vilkår og er de mest sårbare. Det er bl.a. på den baggrund, at Det Radikale Venstre kan støtte SF's forslag til vedtagelse.

Jeg finder, at den økonomiske politik, regeringen fører, ikke kan betegnes på anden måde end som værende uansvarlig og løsgtig. Der er ikke regulær finansiering bag skattelettelserne. Det, regeringen gør, er på forventet efterbevilling at tage chancen og håbe, at det går. Det er virkelig en overraskelse, at en regering bestående af Venstre og De Konservative skal føre den type politik.

Så skal jeg sige til allersidst, at effekten af de 10 mia. kr., der bliver brugt til skattelettelser, er endog yderst tvivlsom. Det, man kan sikre sig, der mest kommer ud af det, er i virkeligheden, at der er flere, der vælger mere fritid, og det er næsten dokumenterbart. Så Det Konservative Folkeparti har et meget stort arbejde foran sig.

Line Barfod (EL):

Vi havde tidligere en diskussion om, hvor vigtigt det var med det private erhvervsliv, for hvis ikke det private erhvervsliv tjener nogen penge, så er der jo ikke nogen penge til det offentlige. Det er nok lige så vigtigt at holde fast i, at hvis ikke vi havde en offentlig sektor, der sørgede for et godt fundament i helt bogstavelig forstand, hvis ikke vi havde en offentlig sektor, der sørgede for gode veje og god infrastruktur, hvis ikke vi havde nogle dygtige offentligt ansatte, der tog sig af børnene og de syge, så var forudsætningerne for, at de private kunne tjene penge, ikke til stede.

Hvis vi ønsker et samfund af høj kvalitet, som ikke konkurrerer på at have de dårligste og mest elendige løsninger, så er det nødvendigt med en god og velfungerende offentlig sektor. Derfor er der så mange, der råber vagt i gevær i øjeblikket.

De kommuneforhandlinger, der foregår nu, er kommet i stand under en voldsom kritik. Det er en kritik så hård, som vi ikke har set tidligere fra kommuner og amter. Også mange borgerlige borgmestre har været ude med meget hård kritik af regeringens politik: At man på den ene side lover mere velfærd og på den anden side

lægger så stramme økonomiske rammer, så kommuner og amter er nødt til at skære ned.

Kl. 15.15

Det, som er virkeligheden, som folk oplever den i dag, er, at arbejdsløsheden stiger, samtidig med at flere og flere bliver slidt ned af at arbejde i den offentlige sektor og må gå på førtidspension.

Vi ser også en virkelighed, hvor mange sygehuse bliver lukket eller solgt, og oven i købet en virkelighed, hvor folk med penge får lov til at komme forrest i køen til behandling, og hvor markedsøkonomien bliver sluppet løs, og hvor der nu nogle steder endda åbnes op for, at private firmaer kan komme ind på de offentlige sygehuse og der yde behandling til folk, der kan betale eller har et forsikringselskab, som kan betale.

Vi ser en virkelighed, hvor man taler om, at de handicappede skal flyttes tilbage til store institutioner, og hvor der skal indføres brugerbetaling og overvågning. Vi ser en virkelighed, hvor der skæres kraftigt i forhold til børnene. Sidste efterår var der store demonstrationer, protester og strejker i mange kommuner, fordi man ikke ville acceptere nedskæringer over for børnene. I mange år har man accepteret, at der blev flyttet flere og flere børn ind i daginstitutionerne, på trods af at det gav dårlige vilkår. Men når nu børnetallet begynder at falde, så skulle der gerne komme nogle ordentlige forhold i børnehaverne, men det modsatte sker, for der bliver bare skåret endnu mere.

Og vi ser, at der overalt bliver skåret ned på det forebyggende arbejde. Senest har vi kunnet se, hvordan socialrådgiverne skæres væk på hospitalerne, så der ikke er nogen, der kan hjælpe folk, der bliver indlagt akut, med at få orden på, hvordan de skal få taget sig af børnene og få orden på økonomien.

Samtidig med at det er den virkelighed, folk oplever, samtidig med at de skal betale mere og mere i brugerbetaling for tog og bus, for daginstitutioner, for uddannelse og for folkeoplysning, så bliver der givet store skattelettelser til erhvervslivet og til de rigeste i landet.

Danmark er stadig et af de rigeste lande i verden. Og så længe de multinationale selskaber ikke bidrager til fællesskabet, så længe de, der henter olien op af Nordsøen, betaler mindre end i andre lande – og de har mulighed for at bidrage til, at vi kan få en ordentlig velfærd – så længe er der altså ikke behov for at skære ned over for børn, syge, ældre og handicappede. Der er i